

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 2 2003 32/100

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 2 Stockholm City Cup 2003
- sid 3 Ledaren
- sid 4 Jag en Skubbare
- sid 5 Radiopejlorientering
- sid 6 10-Mila Ungdom och dam
- sid 9 10-Mila Herrar
- sid 17 Orienteringssemester på Gotland
- sid 19 JVM-läger
- sid 20 Siljan runt
- sid 23 Riksläger i Idre
- sid 26 Toy blir mor
- sid 28 O-Ringen

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström

nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson

sofia.persson@telia.com

Erik Paulsson, ol_erik87@hotmail.com

Kristin Morén, kristin@eo.se

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Framsidan

O-ringen -03, Rune Rådeström på väg i mål etapp 3.

Nästa manusstop 22 oktober

Detta nummer sponsras av EO Print

Övriga sponsorer är: Deverot Fastighetsbyrå, Snättringekiosken, Stuvsta Rör, Tomtberga Fastigheter

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Stockholm City Cup 2003 Orientering i Stockholms innerstad

I år gick de fyra deltagarna i Gamla Stan, Kronobergsparken, Vitbergsparken och på Skeppsholmen. Varje deltagare får poäng efter sin placering i respektive lopp. Dessa poäng räknas sedan ihop efter alla deltagningar. Den som har sprungit bäst under alla 4 tävlingarna vinner.

Vid denna typ av tävling gäller det att vara koncentrerad hela tiden. Kartan har oftast skalan 1:5000 och det är många kontroller att "plocka". Det gäller alltså att hitta en bra kombination mellan att springa så fort man kan, läsa kartan och kontrollera att man är vid rätt kontroll när man stämplar. Kontrollerna sitter nämligen mycket tätt och de är ofta vid likadana kontrollpunkter. Det är stressigt att springa dessa tävlingar. Några sekunders miss gör att man kan falla ner flertals placeringar. Dessutom blir man påhejad längs med banan och då vill man ju visa att man kan båda springa fort och orientera samtidigt.

Jag tycker att dessa tävlingar är mycket roliga. Man kommer in i stan och får prova på att springa på lite annorlunda ställen. Förhoppningsvis blir några som ser oss springa omkring intresserade av sporten och vill prova på den eller så ger vi bara ett ännu mer förvirrat och underligt intryck.

Kom gärna med och prova på dessa lite annorlunda orienteringstävlingar nästa år.

Till slut de bäst placerade från klubben i respektive klass.

H17: Per Holgerson placering 68 av 320.

D17: Sofia Persson placering 15 av 203.

H16: Fredrik Holgersson placering 5 av 119.

D16 Anna Tiderman placering 8 av 101.

Vid tangentbordet Nadja Dahlström

SSK, en kul klubb

av Leif Andersson

En högst ovetenskaplig undersökning på vår hemsida visade att det som alla upplevde som positivt var SSK-stämningen. Alla våra knappa 60-deltagande och våra fina ungdomar. Det är kul att se att man umgås över åldersgränserna, från Lisebergstokige lille Martin till ungdomsledaren Marlene. Stämningen, det är därför min familj återkommer år efter år, trots regn och lera, trista C-orter, mediokra resultat och dunderbommar. Mysigt är det också att sitta och äta och ljuga på 6:e etappen, fredagskvällen, när alla tävlingarna är slut. Det är få klubbar som kan matcha vår stämning och fina gemenskap. Att vi sedan inte vinner lika ofta får vi ha ett visst överinseende med. Rune räddade dock vår ära med sin etappseger. Sedan har vi ju också ganska framgångsrika ungdomar i de äldre klasserna. Men det var lite tunt med deltagande i HD10-12. I höst ska vi åter fylla på lagren underifrån, nu blir det en nybörjarkurs igen för ungdomar.

Efter sommar kommer höstsäsong och i skrivande stund stundar 43-kavlen och U-10Mila. Två 10-mannalag på 43-kavlen visar att vi har kvar våra goa gubbar samt med ett tjejlag och ett kill-kombinationslag på U-10Mila visar ungdomarna upp sig. Hoppas de fortsätter med flitigt deltagande

på tävlingar och på höstens träningar.

Jag själv "lyckades" missa alla tisdagsträningarna i våras samt tävlade endast 3 gånger och då i öppna direktbanor. Men jag hade ju löptränat bra så löpmomenten på O-Ringen gick ganska bra. Fast lite bättre OL-teknik kanske hade räddat min katastrofala 5:e etapp. Men i höst tänker jag i alla fall försöka anmäla mig till några tävlingar i tävlingsklass. Inte för att jag har där att göra eller för att jag har tröttnat på direktbanor och motionsklass utan för att även jag vill vara med på Sverigelistan. Den rangordnar alla löpare från HD16 och uppåt och det är ju kul att jämföra sig mot de andra gubbarna. Nu får man ta listan för vad den är, för rättvisa kan ju inte skapas när man löper olika tävlingar och i olika klasser. Men för att få vara med i Sverigelistan så måste man har sprungit 6 tävlingar inom ett år, och då räknas inte jaktstart, kavlar och öppna banor. Motionsklass räknas, men då med högsta möjliga poäng, så det bör man ju undvika. Har man sprungit fler tävlingar, en del har ju hunnit med 30-talet tävlingar, så räknar man de sex bästa. Sverigelistan hittar man på Internet under www.orientering.se.

Så vi ses ute på TC i höst, och tar då med vår fina SSK-stämning från O-Ringen!

JAG EN SKUBBARE

Namn: Marcel Triplet

Ålder: H55

Bor: Södermalm

Familj: Singel

Utbildning: Tekniker

Arbete: Konstruktör

Uppdrag i klubben: Klubbshopen

Varför började du orientera? Jag jobbade på Ericsson och det var en som frågade om jag ville följa med på en orienteringsbana. Han var med i Mälardalen.

Hur ofta tränar du? På sommaren 6 ggr i veckan med löpträning, orientering, cykel. Lite mindre på vintern.

Största framgång: Har inte haft någon.

Största besvikelse: Första dagen på 5-dagars i Karlstad, blev diskad.

Vad är ditt mål inför 5-dagars? Komma etta bland oss i Snättringe.

Har du kabel-TV? Ja.

Senast lästa bok: Vi fem (på engelska)

Andra intressen: Spelman på nyckelharpa. Jag blev tillfrågad att vara riksspeleman men tackade nej. Är också flamencogitarrist (klassisk).

Beskriv din tandborste? Olika

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Inte tittat så mycket i den. Den kan vara lite tunn.

Radiopejlorientering

Här kommer den andra delen i vår artikelserie om annorlunda orienteringsgrenar. (Den första delen var med för över ett år sedan och handlade om orienteringsskytte.)

Vid radiopejlorientering ska man hitta 5 kontroller så fort som möjligt. Det svåra är att man inte vet var de är någonstans. För att klara uppgiften behöver man:

- * Karta i skrivbart kartfodral
- * Penna
- * Kompass
- * Liten pejlmottagare

Det hela går alltså ut på att orienteraren med hjälp av en karta och radiopejling ska hitta de 5 kontrollerna som är utsatta i skogen så fort som möjligt.

För att få utöva denna sport måste du vara med i en amatörradioklubb. Detta beror på att man använder sändare som sänder på amatörradiobanden. Av samma anledning måste den tävlingsansvarige också vara licenserad radioamatör.

Man hittar kontrollerna genom att med sin mottagare ta upp radiosignaler som kontrollerna skickar ut. Det finns alltså en gömd sändare vid varje kontroll. Kontrollerna sänder ut en signal var 5:te minut i en speciell ordning. Kontroll 1 sänder ut en signal minut 0-1, kontroll 2 minut 1-2 o s v. Sedan börjar de om igen från början och håller på i två timmar. Detta är den maxtid som den tävlande får vara ute. Sändningsfrekvensen som används ska ligga mellan 3500-3600 kHz. Vilken frekvens

som används ska meddelas de tävlande innan start.

Man hittar alltså kontrollerna genom att med sin mottagare ta upp signalen från kontrollen och sedan rita ut dess bäring på kartan. Genom att göra kompletterande pejlingar får den tävlande korsande bäringar och därmed kan de markera kontrollens placering. (Låter ganska invecklat för min del.) Kartan ska var en orienteringsskarta i skalan 1:10000-1:25000.

I vilken ordning man ska ta kontrollerna får man själv välja. Man stämplar med stiftklämmor och banan är vanligtvis mellan 6-10 km lång.

Hur starten går till är lite förvirrande. Jag har hittat två tre olika uppgifter. Jag tar därför med alla tre. Är det upp till 20 deltagare i en tävling startar alla gemensamt. Är det fler som tävlar startar man i grupper och de som väntar har ingen möjlighet att pejla kontrollerna. Det sista alternativet som jag har hittat är individuell start med 5 min startmellanrum i varje klass. De klasser man kan välja mellan är Senior, Junior, Oldtimer och Dam.

De som har hittat alla kontrollerna på kortast tid har vunnit tävlingen.

Är man intresserad av denna typ av orientering kan man ta kontakt med Turebergs IF eller OK Tor.

Ungdoms- och Damkavlen

För 10-Mila gällde att ta revansch på resultathaveriet i Surahammar förra året. Samma revansch gällde för SSKs herrlag. Jag ville också att vädret skulle få en revansch på hållregnet och lervällingen i Surahammar. Samtidigt ställde jag mig frågan om ungdomarna kunde upprepa dunder-succén med en 25:e plats. Våra damer litade jag på, tryggt förvaltade av lagledare Göran J.

av Leif Andersson

Hur gick det då? Jo, revanscher blev det! Fast om herrkavlen berättas det i en annan artikel i detta numris av Skubbaren. 10-Mila blev annars väldigt bra, med hyfsat väder, fungerande resultatrapportering och storbilds-TV.

Men låt oss börja från början. Det är snart

dags för starten i ungdomskavlen. SSK mönstrar 3 lag, rekord för oss. Erik P verkar påtagligt nervös och sitter och knyter skorna i 15 minuter inne i tunneltältet. Men till slut kommer Erik ut och beger sig tillsammans med William och Stefan ut på lite uppvärmning innan de beger sig ned till

startgärdet. Det är snabba pojkar vi har på startsträckan.

Starten går och fältet med 316 löpare stormar fram. Erik startar i pool position, medan William och Stefan står lite längre bak. Fast William, som varit lagom motive-rad av OL sista tiden, går ut stenhårt och har passerat Erik uppe vid startpunkten. Stefan, som inte har samma rutin, är klok och undviker tjurrussningen i starten. Sedan kommer rapporteringen från skogen, massa siffror och lag rabblas men inget Snättringe. Nu kommer täten, OK Tisaren, med knappa 25 minuter på 4.2km. Första Stockholmslag blir Järla och Tullinge. Spänd väntan, men sedan dyker Erik upp och växlar som 40:e, strax efter kommer William 64:a. Hoppas nu det går bra för Stefan också. Wow, han dyker upp strax därefter och gör ett kanonlopp och kommer in som 127:a, 32 minuter är ju imponerande snabbt. Kul, för han behövs nästa år, då Erik och William inte får vara med.

Innan de ska komma in för växling på andra sträckan hinner jag byta några ord med killarna. William muttrar ”fel gaffel, jag var ju med i täten till 1:an”. Erik då, samma sak ”fel gaffel, men sedan gick det undan”. Stefan ser nästan ut som om inget hade hänt och säger lite klädsamt coolt(?) att ”det gick ganska bra”.

1:a laget har nu ute vindsnabba Micke på en ”gul och rak” bana. Han plockar några placeringar till 27:e men tappar ändå någon minut på täten. Lisa och Jenny i lag 2 och 3, tyckte bägge det gick trögt och fick uppleva att många löpstarkare ungdomar passerade dem.

Sträcka 3, även den gul och rak. Snättringe mönstrar här enbart tjejer Anna T, Anna M och Mia M. Anna T växlar som 31:a, inte helt nöjd men heller inte miss-

nöjd. Sträckans bedrift gör Anna Movin som nästan springer jämnt med fröken Tiderman och plockar 34 placeringar! Även Mia plockar några placeringar fast får se sig besegrad av storasyster med dryga 5 minuter.

Förra året gjorde Fredrik en kanoninsats på sista sträckan och plockade hur många placeringar som helst. I år är det mer snabblopt och inte så knepig orientering så några större omkastningar är inte att vänta på sista sträckan. Vi står och tittar på storbilds-TVn och på målakan och ser en spännande spurtstrid om segern, där en trött Tisare-löpare lyckades hålla undan. Sedan väntar vi på Fredrik och räknar in Stockholmslagen: Järla, Tullinge, Täby, Söders. Lite nervöst är det innan Fredrik dyker upp. Han håller sin placering och vi slutar som 31:a. Inte lika bra som förra året men ändå grymt bra. Placeringar som våra seniorlag, dam och herr, inte ens kan drömma om. Observera att ingen gjorde något riktigt kanonlopp, men också att ingen sprang dåligt.

Ute på sista sträckan i lag 2 och 3 är Björn och Edvin. Kul är att inget av lagen blev varvade och någon omstart är det ju inte tal om. Vi diskuterar vem som kommer att vara snabbast av våra två, och det blir Björn i andra laget som vinner internstriden med 3 minuter. Slutplaceringarna blir 185 och 233. Inga felstämplingar i år inte, skönt!

Efter dessa fina ungdomsinsatser är det damernas tur att visa framfötterna. Fast det börjar med vissa problem med bemanningen av lag 2, orsakade av kommunikationsbrister. Men det löste sig med att Anna T hoppade in och att den rutinerade Agneta ställde upp och tog sista långa.

För att hänga med i början ställer vi upp med Sofia och Nadja. Det är nog tur det, för

Agneta och Karin sprang sista sträckan i respektive damlag.

man såg ju på tiderna i ungdomskavlen att det går fort ute i skogen. Det visar sig också gå riktigt fort i damkavlen, här får 10-Mila sedan lite kritik för att dambanorna var lite för lätta överlag. Sofia brukar göra bra startsträckor och kommer som väntat in först av de våra, dryga 8 minuter efter täten. Men vi behöver inte vänta länge, knappa 2 minuter, innan Nadja kommer in. Nadja var riktigt nöjd, dessutom hade hon hjälpt Sofia ute i skogen. Placeringarna var lite mer blygsamma, 252 respektive 288.

På andra sträckan har vi Elin och Bea. Som väntat drygas tidsdifferensen ut mellan våra lag, Bea har varit i Paraguay och inte tränat och tävlat så flitigt i vår. Men även Elin tappar ett antal placeringar, hon föredrar väl å andra sidan inte snabb och enkel orientering.

På tredje, som är en rak sträcka, har vi Ingrid och Marlene. Ingen av dem har ju i år fått en guldstjärna för tränings- och tävlingsflit. Marlene har visserligen varit på många träningar, men då endast i egenskap av ungdomsledare. Rak sträcka, men våra tjejer får göra sina egna lopp eftersom de

nog ser lika många ute på fjärde som ute på tredje. Men de springer bra, bägge går under 10min/km. Extra nöjd är Marlene som plockar in 2.5 minuter.

Plötsligt blir frågan då om andralaget kan matcha förstalaget? Ute på fjärde är då Therese och Anna T. Anna T visade ju på U-SM förra året att hon är en grym orienterare. Visserligen har hon redan sprungit i ungdomskavlen, men sträckan var ju väldigt lätt och ganska

kort. Therese har å andra sidan en väldig rutin men har ändå inte den löpstyrka som Anna har. Ovetande om den jagades Anna gör Therese ett bra lopp och Anna hinner bara plocka in en minut. Bägge plockar några placeringar.

Med detta är striden avgjord, för hur ska Agneta i lag 2 kunna plocka in tid på Karin i lag 1. Facit blir istället att Agneta tappar 10 minuter på Karin. Normalt kunde man nog vänta sig ännu mer men Agneta gör en stark insats på sista långa sträckan, lite längre än vad hon normalt springer. Karin plockar 14 placeringar och laget slutar som 278:a. Även Agneta plockar några placeringar för att leda in laget till placering 318.

Reflektionen jag gör efter damkavlen är att våra damers främsta egenskap inte är löpstyrkan. Ska vi hänga med bättre så måste vi nog beakta löpmomentet i träningen. Intervallträning må vara tråkigt, eller?, men är nog så effektivt när det måste gå undan i skogen. Nu kanske 10-Mila nästa år blir med orienteringskrävande, vad vet jag. Men det är ändå inte fel med mer kvalitet på vinterns löpträningar.

Herrar

Att kliva in som coach och u.k. när seniorverksamheten och intresset för kavlar befinner sig så långt ner i avgrunden som man kunde komma var en tacksam uppgift. Med Tobbes hjälp och hans vetskap om varje löparens historik och förmåga förstod jag vilka ädla ämnen vi har inom klubben. Frågan var bara hur vi skulle få igång alla dessa.

Hur motiverar man ett gäng grabbar att satsa igen? Det handlar nog om att minimera problemen, se möjligheterna och tro på framgång vid kavlelöpning till stor del.

Vi behövde en rejäl kavle att samla ihop oss till. Det fick bli 10-mila 2003, den ultimata utmaningen.

Analys från 2002

I bagaget inför årets anmälan låg erfarenheter från förra året. Skador, kyla, regn och ett manfattigt lag om 3–4 löpare som sprang mot en tidig brytning kändes inte som en representativ insats av Snättringe SK. De som ändå gjorde sig besväret att ta sig ut dit och trotsa läget var värda mer uppmärksamhet än de fick men en bruten kavle är lika med ingen kavle. Hur kunde det gå så illa?

Björn Silwén

Vad hade vi för ursäkter? Förutom ren otur med förkylningar och olycksfall snappade jag bland annat upp kommentarer som:

”Inte tränad för att kunna göra ett kanonlopp på en så tuff tävling...”

”Skadade mig p.g.a. av för hög träningsmängd...”

Årets 10-mila

Bättre förberedelser krävs alltså. Till årets 10-mila skickade vi följaktligen ut laguppställningen redan för jul. Responsen lät inte vänta på sig. Samtliga blev motiverade när de gavs chansen att i lugn och ro kunna träna sig i form utan risk för överbelastningsskador. Ytterligare en mycket positiv effekt var att gubbarna kom igång och startade upp ett utmanarlag med Byss och Rune

som härledare. Vilken morot för seniorerna och vilket bra reservdelslag tänkte jag!

Sannolikheten att vi skulle få båda lagen i mål såg jag i ärlighetens namn som en omöjlighet.

2 lag?

Så sent som kvällen innan såg jag tyvärr ut att få rätt. Vi hade lyckats täcka upp för Stefan G med trasigt knä samt bror Peter med nackspärr då vår spik i loppet Johan Hasselmark ringde ut sig ur laget p.g.a. en ömmande fot som måste vara spelklar igen till en ännu viktigare tävling ett par veckor senare.

Ödets vägar äro outgrundliga, tänk att de 3 som hoppat av tillhör de mest entusiastiska i gruppen. Det kändes verkligen snopet men det är sånt som kan hända. Grabbarna har visat prov på hårdhet hittills och skulle aldrig vika ner sig om det inte var nödvändigt.

Laguppställningen hade tills nu stått relativt oförändrad. Vi har inte haft många reserver och de har inte heller behövts förrän denna sista minut.

Nu var det väl ändå helt omöjligt att få runt de båda lagen? Jag ringde till Byss, Göran och Rune för att resonera om detta och Rune var den mest klarsynte så vi gick på hans linje. De löpare som verkligen

behövdes till 1:a laget flyttades över dit medan andra som behövdes för att verkligen få runt lag 2 fick stanna. Att vi inte hade gubblaget fullt mörkades i förhoppning om att hitta volontärer på TC.

Mysfaktor

Eftersom förra årets tävling mest präglades av kyla, regn och elände så passade vi på att höja ribban rejält avseende förläggningen. Bertil, Sture, Stefan, Anders B samt under-tecknad fixade med militärtält, ved, möblemang, mat och annat som gör även en rug-gig värvkväll mysig därute. Vi hade även turen att få ett perfekt arrangemang detta år till skillnad mot 2002. Jumbotron storbild med direktsändning från skogen, bra resultatåtergivning, bastu och inget regn bidrog till myset. En annan faktor som vi fick på köpet med våra 2 lag var allt folk från just vår klubb som var där. Vi hade till och med supporters ute som efter att ha sprungit tidigare på dagen stannade kvar för att heja på. Sammantaget bidrog allt detta till den positiva känsla som präglade årets 10-mila.

Start

Micke G såg betydligt piggare ut innan startsträckan än efter. Inte konstigt med tanke en kilometertid runt 6.15. Efter väx-

Byss och Sture

Micke Gelius

Micke växlar till Anders Jarl.

ling gjorde Anders Jarl ett nästan lika snabbt lopp trots mörkrets inverkan på sträcka 2. Byss plockade 15 placeringar, Jonas, Göran, Källe och Frasse gjorde vad de skulle på nattsträckorna varefter Erik som tack och lov höll sig i Sverige denna helg sprang som om det gällde ett VM-guld. 6.53/km måste anses som en oerhörd prestation då vi låg långt efter de snabbaste klungorna. Han var faktiskt 69:e man på sin sträcka. Vet inte vad Erik sa till Olof vid växlingen som gjorde att även han gjorde ett snabbt löp på 7.00/km. Mårten skulle sprungit i lag 2 men blev nog peppad av att gå ut som anka-re i lag 1 och gjorde som vanligt ett säker insats då han gick i mål med en 173:e plats för laget. Mycket trevligt och viktigt även att vi tog våra grannklubbar i år.

Hjältelaget

Hur gick det då för vårt andra lag? Här kan man tala om hjältedåd. Jonny med knävräk växlade till Björn Salomonsson som kom in 363:a av ca 400 lag. Anders Bergmark kom in 345:a och Rune som efter en vinter med mest cykling forcerade sina 8,2 km natt på 74 minuter gav mig chansen att verkligen få träna nattorientering, vilket jag i och för sig behövde. Det blev inte mindre än 164 minuter väldigt ensam löpning på Långa Natten. Kartan stämde fint men med mina sammanlagt 80

Erik Lindkvist

år gamla ögon hade jag uppskattat en större skala än 1:15000. Det blev lite tvekande till första och vägvalet skulle nog inte lämna Rune oberörd. Rakt över så nära röda linjen som möjligt var säkert inte det bästa men jag är rätt nöjd med de resterande kontrollerna. Jag fick även nytta av vinterns löpträning som anpassats efter mitt valspråk: –Alla ska träna för långa natten!

Vi som sprungit tills nu har hela tiden

Jonny växlar till Björn Salomonsson.

varit laddade och positiva och med ett jäklar anamma som kan övervinna det mesta. Det finns dock tillfällen då inte detta räcker till och det är när alla sprungit sina lopp men 4 sträckor kvarstår.

Raggning

Daniel Rådeström som vi inte sett mycket av sista tiden lät sig villigt raggas upp först som reserv och sedan på en garanterad plats i laget. Jag hade ingen aning om hans kapacitet men hoppades att 10 min/km skulle kunna fungera vilket det också gjorde.

Junisarna Erik och Fredrik hade då vi kom ner till TC vid Kungsör sprungit ungdomskavlen och var inställda på att åka hem och kaka chips framför datorn. Här dök en ny möjlighet upp för att besätta några vakanser. Efter endast lite verbal övertalning och löfte om torra strumpor ställde de upp. Hade inte det räckt så fanns några hårddiskar och moppemotorer i min bil som skulle kunna användas till mutor.

Bengt Bivrin hade vi haft en viss kontakt med men utan att räkna in honom i laget. Att sitta i speakertorner hela natten och hålla koll på händelseförloppet kräver sin

man. Innan tävlingen startade kom Bengt ner till vårt vindskydd och kollade av läget. Han fick klart för sig att vi saknade ankaret på sista sträckan. "Den är bara 14.5 km så du kanske kan ta den" föreslog vi och väntade oss ett bestämt nej. Bengt tyckte i stället att vi kunde räkna in honom lite halvt. Om vårt lag skulle komma så långt som till sista sträckan utan felstämpling skulle han göra ett försök.

Erik Paulsson

Jag lämnade över kartan till Erik vid planket då gryningen började komma. Han såg pigg ut och verkade ta sin 10-miladebut med fattning. Gjorde ett hyggligt lopp runt 10 min/km och växlade till Daniel som fortsatte i samma takt.

Nu var det dags för Anders Hedberg att ta vid. 12.7 km avverkades strax under lagets snitffart. Fredrik däremot spurtade hela sin sträcka och kom in på 41 minuter efter 6,5 km löpning. Inte illa att plocka 16 placeringar när vi hade så glest mellan lagen på morgonkulan. Fredrik hade 127:e bästa tid på sin sträcka.

Fredrik var antagligen spänd på om det fanns någon vid planket att växla över till. Vem stod där om inte Bengt full av tillförsikt och nya krafter som vi ännu inte vet vad de kom ifrån. Red Bull i VIP tältet

Erik Paulsson växlar till Daniel Rådeström.

Visst ser Fredrik Holgersson lite trött ut?

kanske? De som hade tänkt packa ihop och åka hem stannade givetvis kvar för att heja på vid varvningen (där vi räknat med att han skulle bryta). Bengt kom ner för backen med bra fart och något hängande kroppshållning. Glömde först stämpla och drog sedan iväg åt fel håll. Med glada lagkamraters hjälp rätades kursen upp

Mårten, Byss (Lennart Bjursäter) och Björn Salomonsson.

och vi fick en halvtimme senare bevittna det som ingen trodde var möjligt.

Snättringe lag 2 går i mål på 303 plats i årets 10-mila.

Gemensamma krafter

Den som vill frossa i exakta tider och placeringar kan kika på hemsidan under klubben/resultat. Att lag 1 gick in på 173:e plats måste var och en känna sig nöjda med men utan gubbarnas lag hade vi inte fått i mål förstalaget överhuvudtaget.

2004

nästa år hoppas jag att vi möter lika gott intresse så att vi kan anmäla 2 lag igen. Jämfört med i år har vi ytterligare 5 man från start som slåss om en plats i 1:a laget. Nu tänker jag förstås på våra skadade Johan, Stefan och Peter samt de duktiga junisarna Erik och Fredrik. Kanske kan Tobbe komma tillbaka och den snabbe William få kartan att stämma till dess också. Att få in 1:a laget bland de 150 främsta känns inte som en för hög målsättning.

Tack för era insatser/ Björn Silwén

Utsikt över Ådran.

Dag-Km i orientering

av Göran Johansson

Till slut blev det ett KM vid Älvsjö-Örbys klubbstuga vid Ådran. Var ute och "raggade" arrangörer på alla möjliga håll. OK Klemmingen i Gnesta trodde inte att markägaren skulle släppa till skogen efter datumstoppet och dessutom hade dom en stadsorientering den 7 maj. IFK Enskede skulle ha sitt KM samma datum som vi. Problemet var att dom skulle det i Sala.

Sen skulle vi byta med Täby men dom hoppade av då de skulle ha sitt dag-KM som kvällstävling mitt i veckan och trodde att trafiken skulle bli problem.

Då ringde jag till Rikard Velander i Älvsjö-Örby och lånade deras klubbstuga och mallkarta med deras fasta kontroller.

Tävlingsdagen kom med strålande väder och "hemvärgubbar" i buskarna. Sent på kvällen på lördagskvällen när jag satt ut de

närmaste kontrollerna vid Paradiset stötte jag på hemväret som inte visste hur länge jag skulle vara kvar. Ingen såg "gubbarna". Tyvärr var en kontroll borta på tävlingsdagen. Det drabbade 2 banor, men vi bestämde att godkänna klasserna ändå. Vid efterkontroll av banläggaren var kvisten som skärmen hade hängt på var avbruten, så det kanske blev ett skrovsmål för någon älg, då det var en ung tall som skärmen hängde på. Annars har det hänt att skärmar har försvunnit tidigare och det är en markägare som inte gillar "oss orienterare".

Medhjälpare på tävlingsdagen Anita Persson, Runa min fru och Jonny Nilsson. Det var 59 stycken anmälda och 53 stycken startade.

Några tog en riktig långtur till Långsjön, helt utanför tävlingsområdet. "Frasse" ska

ha en eloge. Ensam startande på långa banan sprang han runt och tyckte det var kanonfint.

Mest imponerad blir man av 2 stycken damer som var ute länge i skogen och dessutom cyklade både fram och tillbaka från Huddinge till Paradiset.

Samtliga från nybörjarkursen för vuxna som var anmälda gick runt sina banor. Grattis.

Vi korade några klubbmästare:

Damer	-14	Anna Movin
Damer	15-20	Sofia Persson
Damer	35	Monica Fröjd
Damer	40-45	Kerstin Eriksson
Herrar	10	Tintin Karlberg
Herrar	12	Måns Aspåker
Herrar	14	Mikael Nilsson
Herrar	35-40	Peter Karlberg

Fika framför Älvsjö-Örbys klubbstuga efter tävlingen.

Herrar	45-55	Roger Larsson
Herrar	60-65	Rune Rådeström
Herrar	70	Karl-Werner Andersson

Övriga klasser var för få startande, mindre än 3 stycken.

Lina Karlberg sprang banan 6100 m.

Banläggaren och tävlingsledaren
Göran Johansson
Välkomna till Natt-KM i oktober.

Frasse, Göran Johansson och Sofia.

Anna BjörkWaernberg var en av cykeldamerna.

**En gång Gotland – alltid
Gotland**

Orienteringssemester på Gotland

Som nyblivna orienteringsfrälsta så planerade vi denna sommar efter orienteringstävlingar. Inbjudan till "Orienteringspaketet på Gotland" passade väl i tiden så vi anmälde oss till Gotlandspaketet som inleddes söndagen den 6 juli med 2-dagars i Östergarn.

Sommarsprinten vid Klintkusten några kilometer norr om Visby den 8:e hoppade vi över men vår orienteringsvecka avslutade vi den 9:e till den 11:e med 3-dagars med mål på stranden vid natursköna Lickershamn på nordvästra Gotland.

Redan på nya färjan från Nynäshamn till Visby upptäckte vi att vi inte var ensamma från Snättringe. Marcel dök då upp för första gången denna vecka och därefter mötte vi honom såväl på orienteringarna som på Visbys gator så gott som varje dag.

Snättringes tappra skara bestod av

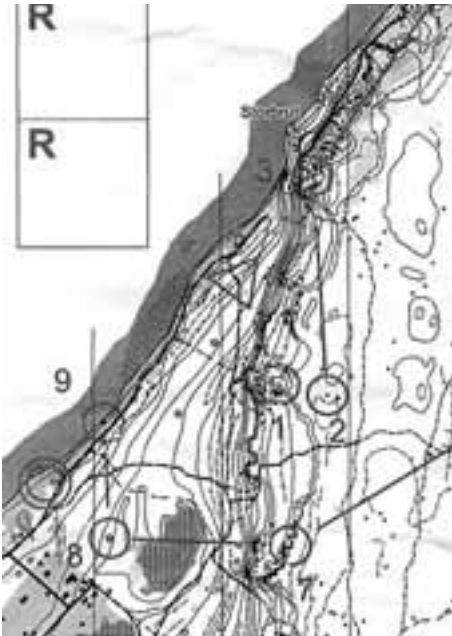
Marcel Triplet	H55
Mats Johansson	H45M
Ingvar Jordås	H45M
Björn Salomonsson	H40
Måns Aspåker	H12
Harry Jordås	H12
Lisa Johansson	D16

Per Johansson	U2
Hannes Aspåker	Ö1
Inger Aspåker	Ö4
Kerstin Eriksson	Ö7

Tävlingarna hade väldigt olika karaktär. 2-dagars gick på på Östergarn med "typisk" Gotlandsterräng med minimala höjder, minimala branter och gropar. En typisk

Östergarn med typisk Gotlandsterräng.

Vid Lickershamn finns häftiga branter.

kommentar efteråt var. ”Jag hittade kontrollen men inte branten...”

3-dagars var till delar precis likadan men start och mål var upp och nerför klinten vid Lickershamn. Häftiga branter för att vara Gotland.

Här fanns också det häftigaste TC jag varit på. Längs kustkanten satt alla i mar-tallsskogen med utsikt över havet och upploppet på 170 meter i strandkanten med småsten, sand och vatten.

Det var väldigt kul att springa i denna anorlunda terräng med utmanande kartor, som man inte är helt van vid.

Resultatmässigt så placerade vi väl oss inte i toppen men en sak är säker. Nästa år så kommer vi igen. Hoppas vi blir fler från Snättringe då...

En gång Gotland – Alltid Gotland.

Per på väg i mål, Lickershamn.

Måns på väg i mål, också Lickershamn.

JVM-Läger 2003 i Eksjö

Fredagen den 23/5 - 03

Klockan 11.27 gick tåget som skulle ta oss till Nässjö från Flemingsberg. Någonstans mellan Södertälje och Katrineholm började regnovädret som höll i sig tills framåt klockan 16.00. När vi anlände till Nässjö visade sig staden inte från sin bästa sida, d.v.s. det regnade! Vi letade reda på bussen som skulle ta oss till Eksjö. Väl framme i Eksjö började vi leta oss fram till Juventus, där vi skulle bo. Vi kom fram ca en halvtimme förtidigt men det gjorde inget.

Efter att vi nästan hade väntat in alla började samlingen som vi hade innan vi åkte och tränade. Medans vi stod och väntade på bussen till träningen anlände ett gäng sena stockholmare. Dagens träning var kurvbildsorientering i stenig kontinental terräng. När nästan alla kommit i mål åkte vi tillbaka och duscha och åt middag som bestod av makaroner och köttfärsås. På kvällen var det fritid, där några tittade på TV, medans andra gick och la sig.

Lördagen den 24/5 - 03

Frukosten serverades klockan halv åtta och det var ett trött gäng som anlände. Klockan halv nio åkte vi iväg på dagens första träning som var en vanlig OL-bana. Det gick sådär för oss. Väl tillbaka var det en snabbdusch innan lunchen serverades som bestod av ris och korv. Efter lunchen hade vi en samling med juniorlandslagsledarna Ismo Mäkiranta och Christina Smedberg. De pratade först lite

allmänt, innan vi blev indelade i grupper för att gå igenom gårdagens och förmiddagens träningspass. Efter det pratade de lite om JVM i Estland och ca 45 minuter efter det att samlingen var över satt vi i bussen igen på väg till det andra träningspasset för dagen som var kontrollplock och linjeorientering.

Väl tillbaka på Juventus var det middag. (bakad potatis med olika såser) under middagen fick vi information om morgondagen innan det blev fritid resten av kvällen. Där några spelade fotboll medans andra tittade på melodifestivalen.

Söndagen den 25/5 - 03

När vi vaknade på söndagen började man att packa ihop sina saker lite smått innan vi åkte till helgens sista träning. Idag var det en kavleträning på 6 – 7 km. Alla startade samtidigt, så man fick verkligen känslan att det var en riktig kavle. För oss gick det inte så bra, och vi sprang inte hela banan. När vi kom tillbaka till Juventus var det lunch (Pyttipanna) och dusch. Sedan var det bara att packa klart och städa rummen, innan man lämnade Eksjö. Efter att vi hade packat klart var det bara att vänta i ca 2 timmar innan tåget gick till Nässjö, där vi skulle byta till tåg mot Stockholm. Klockan 17.40 anlände vi till Flemingsberg, lyckligt hemma igen.

Båda tyckte att det var ett bra läger med bra träningar och vi kan varmt rekommendera lägret och vi är positiva till att åka igen.

Siljan runt

Varje år i juni går ett lopp som heter Siljan Runt. I år var vi åtta från klubben som cyklade. Loppet är uppdelat i tre olika längder, 16, 12 och 7 mil. Man kan alltså välja den sträcka man känner är lämplig. På så sätt kunde både Mats som är 14 år och jag delta i "samma" lopp.

Tack vare familjen Granath fick vi en rolig cykelhelg. De hade redan cyklat loppet förra året och tyckte att det var så trevligt att de frågade oss om vi ville prova. Och visst, vi

blev ett helt gäng. Susanne ordnade med anmälningar, logi och bokade måltider. För oss andra var det dukat bord. Vi bodde i campingstugor typ tvåvåningshärbren på Mora Camping. Frukost åt vi på hotell som låg strax intill. Det var verkligen bra ordnat och det tackar vi Susanne och Sune för.

Tobbe, Susanne, Sune och Peter efter målgång.

Det är alltid lättare att komma igång med träning när man har ett mål. Men träningstimmarna skilde sig ganska mycket för var och en. Själv cyklade jag fram och tillbaks till jobbet och kände att det hade behövts några fler långpass. Det kanske man kan träna ihop till nästa år?

Det skilde också ganska mycket på materialet vi cyklade på. En del hade väldigt fina cyklar. Mats och jag hade gamla cyklar. Men de är racer-cyklar och fungerar bra. Bertil

Susanne, Sune, Bertil och Mats framför stugorna vi bodde i på Mora Camping.

däremot bör se över sitt material. Hans resultat är en prestation.

Susanne, Sune och Mats körde 7 mils-loppet. Det var första gången Mats cyklade ett lopp och han hade inte tränat allt för mycket eftersom han hade gjort illa sitt knä i våras. Det kändes bra att ha sällskap och det blev Sune och Mats som körde ihop ganska mycket. Mats imponerade med en tid på 2.39.

Vi andra, Bertil och Tobbe Gelius, Peter Granath, Rune Rådeström och jag körde 16 mil. Vi kom ihop med ett bra gäng som körde i bra tempo. De hade rutin och cyklade i två led där man turlades om att dra och resten fick ligga på rulle och vila. På så sätt orkar

Så här kul är det att cykla! Mika på sin gamla racer.

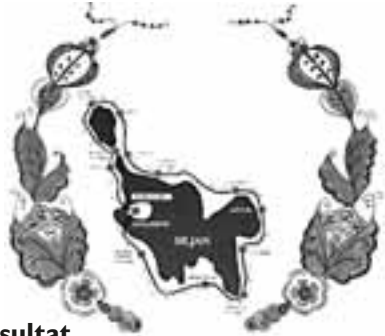
Mika, Bertil och ryggen på Peter efter målgång.

man hålla hög fart längre. Vi hängde på och alla gjorde sitt pass med att dra i klungan. Det var bara Rune som inte kom med från början och fick ligga och köra själv. Men han har som alla vet bra kondis och klarade det galant. Vi strålade samman igen de sista milen.

Sammantaget var det en trevlig tur fast vi hade motvind på slutet. Dessutom var det ett par vassa backar på slutet som man blev ganska mör av, i alla fall jag. Där splittrades klungan och några försvann.

Till slut var Peter den som gick först i mål. Vi andra kom strax efter.

Tyvärr gick loppet på samma dag som Tjejvättern. Det gjorde att de i klubben som håller på med Tjejklassikern inte kunde vara med uppe Siljan. Därför vet jag minst två till som vill vara med nästa år. Vi kör väl igen?

Resultat

7 mil

Mats Morén	2.39.58
Sune Granath	2.45.46
Susanne Granath	3.17.37

16 mil

Peter Granath	5.36.01
Mika Morén	5.36.28
Rune Rådeström	5.40.01
Tobbe Gelius	5.48.12
Bertil Gelius	5.48.24

Rikslägret i Idre 2003

Skulle det sista Rikslägret för min del bli det bästa någonsin? Lägret var som vanligt något att se fram emot och absolut en av sommarens höjdpunkter.

Måndag

Som vanligt var det samling vid cityterminalen tidigt på morgonen, närmare bestämt klockan 06:45. StOF hade detta år hyrt in två stycken bussar p g a att det var så många som ville följa med. Anders Tarandi från Lidingö hade laddat upp med bergssprängare och diverse CD-skivor med blandad musik av olika kaliber. Stämningen i den bakersta delen av bussen höjdes därför och diverse kortspel avverkades ackompanjerat av bland annat Junior Senior med Move your feet.

Väl uppe i Idre så var det den gamla vanliga ramsan med att först hämta stugnycklar och aktivitets- och matkort, bestämma vilka som skulle sova vart och för att sedan gå ner och äta nere i matsalen. 11 stycken Snättringeungdomar plus en Snättringe-Jonny, avsmakade maten och kom väl fram till att den var rätt hyfsad.

Måndagen innehöll ett träningspass som gick sydväst om liftsyste­met med en hel del små sjöar och större kärr och på den här övningen skulle man koncentrera sig mycket på kurv­bil­den. Vi sprang i par och jag utförde denna övning med Fredrik. Jag och

Fredrik bommade rätt rejält på en kontroll och vi hade inte något riktigt flyt, men lyckades ändå rätt bra på många kontroller.

På kvällen var det disco och självklart var man där och kollade om det var något drag. Många sa att DJ'n spelade tråkiga låtar och att de gamla discoklassikerna uteblev, så det var väl ingen större sensation med just det discot.

Tisdag

Då vi vaknade denna morgon regnade det ute och var under 10-graderssträcket. Det hade regnat på måndagen också men då var det åtminstone bara i skurar. När frukosten var avklarad blev det en stunds vila för att sedan dra iväg till dagens första träning som gick norr om Gränjesvålen, fjället som liftsystemet är uppbyggt kring. Det var kontrollplock som gällde och jag, Fredrik och Micke hade totalt 20 kontroller att besöka. För egen del så gick första halvan av banan ganska bra med sammanlagd bomtid på kanske 40 sekunder. Men sedan började koncentrationen brista och jag gjorde en femminutersbom.

I och med det så blev jag också kall och

min koncentration sänktes ännu mer. Den som klarade denna övning bäst var antagligen Micke.

Efter lunchen var det dags för en bana vid Gränjesåsen, ett ganska litet fjäll med bara lite kalfjäll högst upp. På g a att det regnade mycket när vi skulle sticka iväg på övningen så fick jag, Fredrik och Micke en förkortad version av banan där vi inte behövde springa upp på kalfjället bara för att det blåste, regnade och var rätt kallt ute. Jag tror även att de andra i Snättringe fick nedkortade versioner vilka alltså var Marie M, Mia, Martin, Mats, Björn, Alexander, Stefan och Lisa. Det som konfunderade alla, även i övriga klubbar var vart kontroll 3 satt någonstans. Micke, Fredrik och jag sprang runt och letade efter den i 10 minuter utan resultat. Som tur var kom Jonny efter ett tag till kontrollen och konstaterade att det måste vara hjälpkurvegropen som vi stod vid, men någon skärm såg vi aldrig skymten av.

På kvällen körde jag, Fredrik och en massa andra från Stockholm i våran ålder bowling och jag utklassade alla genom att lyckas med tre strikes på rad och hade desutom bäst totalpoäng av alla på i första "ronden". Man får skryta lite! Efter det så spelades en beryktad fotbollsmatch mellan Upplandsfolk och Stockholmare. Stockholm vann såklart men mycket har diskuterats om denna match i efterhand och om Ni vill så kan ni söka på www.alternativet.nu på "Eftersnack" med t ex sökorden, Mr Åke, tacklingar i leriga pölar, grymma Stockholmare, Joel Berglund, oschysst spel mm...

Onsdag

Till skillnad från tisdagens regn och rusk blev onsdagens förmiddagsväder bland det

bästa man kan springa i när det gäller orientering, nämligen mulet och cirka 15 grader i luften. Den första träningen gick i skogsområdet söder om kalfjället mellan Nipfjället och Städjan, det vill säga norr om Idre fjäll-anläggningen. Jag blev uppföljd av Björn Silwén som var uppe med sin nya motorcykel för att springa Idre 3-dagars och bodde därför i en av våra lägenheter som vi bodde i.

Till första kontrollen gick det hyfsat bra men resten av banan bomrades och bomrades det. Jag vet inte om jag var okoncentrerad på g a att jag blev uppföljd men banan gick i ett rätt svårt område där det verkligen gällde att hålla i kompassen. Onsdagens eftermiddagspass gick i ett nytt område som tidigare inte utnyttjats på Riksläget.

Vid tillfället som jag skriver detta kommer jag inte riktigt ihåg vad berget/höjden hette, men det var väldigt lite sten och man kunde verkligen dra på om man hade extra krafter och om man tyckte att det inte riskerade orienteringssäkerheten. Själv var jag mycket nöjd med mitt lopp och jag bommade kanske endast 40 sekunder totalt. Det är svårt att skriva om de andras erfarenheter om banorna på läget så jag skriver mest om mina egna.

På kvällen var det dags för "Städjans hemlighet" där man i år utlovade nya överraskningar och de sa även att de hade ett nytt koncept (fast poängorienteringen skulle ju det hela vara uppbyggt på som tidigare år). Något nytänkande såg man knappt skymten av förutom att det var några nya moment. Det börjar kännas lite uttjatat att det nästan är samma sak från år till år under "Städjans hemlighet" och det här året hade de även kortat ner tiden så man hann inte lika mycket som förrut.

Torsdag

Tanken var att vi skulle ha fjällorientering på förmiddagspasset och att vi då skulle få låna en bil av en kille i Tumba Målarhöjden så att vi kunde ta oss upp dit, men han hade helt glömt bort att hans fru skulle ha bilen för att hon skulle springa Idre 3-dagars. Det vi gjorde då var att vi sprang ”Utmaningen” som var en (eller flera då) EMIT-bana/or i ett lättlöpt område. P g a att det var EMIT så var det ju också tidtagning. De flesta lyckades ganska hyfsat och en kontroll kunde man se på flera hundra meters avstånd.

Efter maten var det dags för lägerbudkavlen. Den gick ut på att man var i samma lag som på Städjans hemlighet (alltså ihoplockade löpare från olika klubbar) och fick sedan en karta med olika kontroller inritade på. Det gällde att dela upp kontrollerna smart så att man tog alla och var tillbaka till målet så snabbt som möjligt. Vi hade fått bristfällig information så nästan ingen visste om alla i laget behövde stämpa vid sista kontrollen som bara hade en stämpel!. Tänk er då när ett 70-tal ungdomar kommer till den kontrollen samtidigt, det blir 10-milastämplingskaos så det stänker om det (det var ju över 400 totalt på lägret men alla kom ju inte samtidigt).

På kvällen var det discot som alla hade väntat på. Det som alltid brukar vara så kul! Som vanligt var det mycket hög stämning och Stockholmarna ägde helt klart på dansgolvet! Det var dessvärre samma DJ som vid det tidigare discot men man hade ändå rejält kul. Efter discot så slängde sig såklart många i poolen med kläderna på, vilket hör ett riksläger till!

Fredag

När vi blev väckta av mobiltelefonerna som vi hade ställt på kvällen/natten innan var vi

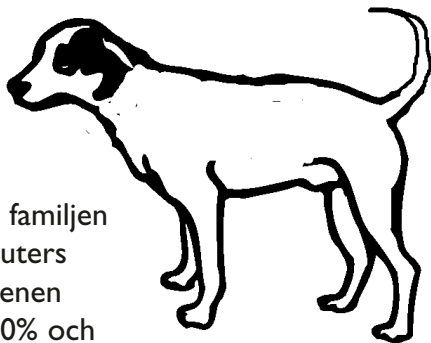
rejält trötta. Vi hasade oss ner till frukosten i ”centralbyggnaden” för att efter en stund pallra oss iväg till Rikslägersprinten i över 20-gradig värme. Jag gjorde ett ganska dåligt lopp p g a att jag inte var tillräckligt koncentrerad när några svåra kontroller kom. Inga resultat har kommit upp på www.orientering.se och lär väl inte göra det under min livstid heller...

När vi hade städat och käkat för sista gången så var det dags för att lämna Rikslägret för sista gången för min del och under åren har jag upplevt mycket kul och jobbigt! Jag glömmar aldrig första året jag var med och när det var 3–4 grader och snöblandat regn. Detta året har det också varit roligt men jag tycker att det har blivit lite uttjatat med samma saker från år till år. I år kändes det heller inte som ett riktigt Riksläger på något sätt, för upplägget hade to m försämrats i år. Ändå så är lägret mycket kul och ni som inte har varit där förrut borde åka dit, ni lär inte ångra er.

Erik och Jonny, inte på Idrelägret men på O-Ringen.

Toy blir mor

Morgonen den 8 maj blev händelserik hos familjen Morén. Då föddes fyra valpar med 20 minuters mellanrum. Först kom "Bulten" med bakbenen först, vilket inte alls är ovanligt. Det gör 40% och räknas som normalt. Sedan kom tre till med huvuden först. Det blev två hanar och två tikar.

På natten innan märkte vi att Toy blev orolig. Vi har en hundgård som hon kan nå med en kattlucka. Mitt i natten smet hon ut dit. Mika vaknade och gick ut och hämtade in henne. Då upptäckte han att hon grävt en liten lya. Eftersom det kunde vara dags när som helst enligt våra beräkningar förstod Mika att Toys planer var att föda där ute. Det var inte våra planer. Mika hade byggt en fin valplåda som vi bäddat mjukt. Toy försökte smita ut igen så vi fick stänga kattluckan.

Toy blev ordentligt orolig och flämtade

oavbrutet. Hon rantade runt i timmar men till slut stod hon i valplådan. När det var dags blev Toy lugn. Det var som om förarbetet var jobbigast och födandet gick lätt utan att hon såg speciellt ansträngd ut. Vi hade läst om hur viktigt det var att få bort fosterhinnan snabbt för att valpen skulle kunna komma igång med andningen. Sedan att navelsträngen skulle av. Vi var beredda att hjälpa till. Men Toy skötte allt det där som om hon inte hade gjort annat i sitt liv. Så fort en valp var född slickade hon snabbt bort fosterhinnan och bet av navelsträngen.

En nyfödd valp, blind med rosa nos.

Fyra valpar får precis plats att dia samtidigt.

Från vänster Rambo, Zingo och Zita. Längst fram Bulten och längst bak Mats.

Sedan slickade hon på valpen igen så att den blev ren och kom igång.

Det var ca 20 minuter mellan varje valp och det var ungefär den tid som Toy tog på sig för att fixa till valp efter valp. Medan hon födde nästa la vi valp efter valp på värmefilt så att de skulle hålla värmen under den tid hon var upptagen. Men hon tittade noga på vad vi höll på med. Det var hennes valpar och hon höll koll.

Först kom "Bulten" klockan 6 på morgonen. Han var störst och vägde lite drygt 200g. Han fortsatte att var störst hela tiden. Ett riktigt charmtroll som vi hade svårt att skiljas från.

Nummer två blev "Rambo". Han var lite mindre och vägde 190g. Därefter kom "Zingo" eller "Lady" (vi har inte bestämt

vad hon ska heta) och vägde lika mycket. Mats bestämde att henne skulle vi behålla. Hon har en svart mask i ansiktet och Rambo fick en likadan fast brun.

Sist strax efter sju på morgonen kom Zita. Hon vägde 200g. Men det var som om hon var för trött för att äta i början. Vi fick ta bort de andra så att hon fick lugn och ro och dia själv. Så småningom kom hon ikapp och växte om de andra. Hon blev näst störst.

Nu när det gått lite drygt 8 veckor har vi bara en valp kvar. Toy har varit en fin mamma och gjort allt hon skulle göra. På slutet blev de ganska vilda och väckte oss fyra på morgonen.

Det har varit fantastiskt att vara med om valpningen men sorgligt att lämna iväg dem.

O-ringens femdagars i Bohuslän-Dal 2003

LÖRDAG dagen före

När vi kom till Uddevalla på förmiddagen var de flesta var redan där. Det regnade lite grann och mamma blev helt överförtjust. Hon tyckte att stekande värme var mycket värre. Andra var dock inte lika glada och ropade HALLSBERG. Hur som helst klarade det upp och det blev en varm dag i alla fall. Precis som förra året hade Snättringe en egen "gata" kantad med husvagnar och tält. Det var rätt så långt till C-orten (2,7 km) men vi fick i alla fall nära till hygienstationerna. När vi hade spanat in vår husvagn och känt av lite av O-Ringenatmosfären,

kom Martin Nyberg in och visade upp sin nyvunna gosedjursren Aske. Martin hade nämligen vunnit i en frågetävling med radio O-ringen. Sen cyklade vi ner och kollade på invigningen vid centralorten. På plats fanns en storbildsskärm som vi redan hade hunnit bekanta oss med på tiomila och förra årets O-ringen. Resten av centralorten och invigningen var kanske inte så mycket att skriva om.

SÖNDAG etapp I Orust

Bussarna till etappen gick från centralorten dit man kunde ta sig med antingen cykel eller matarbuss som gick från campingen. Dagens banor innehöll mycket stenmurar och vi var tacksamma över att få ett nedförsupplopp i värmen. Trots att det var så varmt lyckades bland annat Anna T gå riktigt bra. Hon kom 4 i D16. När vi hade tagit oss hem och

Ingrid fyllde år och det firades med tårta.

Anna Movin på väg i mål på etapp 3.

Maria Movin på väg i mål, också etapp 3.

pustat en stund tyckte vi att det var dags för ett dopp. Så Anna, Sanna, Marlene och vi två gav oss av till ett badställe inte så långt bort. Det var varmt, skönt och salt i vattnet men det förekom också en och en annan brännmanet. Dem fick Sanna och Mia känna på. Kvällen avslutades med snack i husvagnarna.

MÅNDAG etapp 2 **Lilla Edet**

Återigen var det varmt väder. Vi tror att det gick bra för de flesta med undantag av vissa felstämplade Ö2: or. Ingrid fyllde år och på kvällen bjöds det på tårta. Vi missade tyvärr det, vi var på middag hos pappas kompis.

TISDAG etapp 3 **Färjelanda**

Snättringe hade tidig start. Det var en fördel eftersom det snabbt blev supervarmt. På väg till TC

från bussarna blev vi uppgiggade av lite musik som framfördes av några spelmän. Dagens TC låg förövrigt i en kohage. Tyvärr gick det inte så bra med orienteringen för alla. T.ex. för pappa som var ute och virrade i förbjudet område. När de flesta hade åkt hem uppstod ett annat problem. Ingen visste var Zingo hade tagit vägen. Det visade sig

Mats och Per Johansson. Det kunde bli riktigt varmt vissa dagar.

Anna Jarmar delar ut resultatlistor för dagens etapp. I år turades vi om att hämta beställda resultatlistor och att bära klubbståt och klubbflagga till TC.

att det var Mats som hade tagit med sig henne när han åkte tillbaka till husvagnen. På kvällen var Nilssons och Mellergårds på Liseberg. Några av oss andra åkte ned till Uddevalla och gick på restaurang. Killarna åt på restaurang Pingvinen och skyndade sig sedan i väg och såg på bio. Tjejerna hade däremot valt att gå på en senare bioföreställning och de åt istället thailänskt med föräldrarna.

ONSDAG vilodag

Så vitt vi vet var det ingen i Snättringe som orienterade denna dag. De flesta tog det nog lugnt. Vi var på Nordens ark tillsammans med Per och Agneta och Nilssons minus Micke. Det blev en lyckad dag med fint väder.

TORSDAG etapp 4 Uddevalla

Även denna dag verkade bli fin. Det gick ingen buss från centralorten så man fick

cykla eller gå till TC. Idag var det kortare och lite svårare banor än de andra dagarna. Det var något som passade Rune perfekt. Han vann etappen och gick upp i totalledning. När de flesta hade kommit i mål började regnet ösa. Marlene hade en teori om att allt var Sannas fel, eftersom hon, innan hon startade, hade sagt att det har regnat ovanligt lite på 5-dagars i år. Hur som helst kom regnet väldigt oförberett för många. Det var inte alla som hade regnkläder med sig. Den enda som klarade sig utan att bli blöt var nog Solan. Tack vare Rune serverades det återigen tårta på kvällen.

FREDAG etapp 5 Uddevalla

När vi vaknade regnade det för fullt. I dag tog nog alla med sig regnkläder i tron om att det skulle regna hela dagen, men regnet upphörde vid elvatiden. Blött var det i alla fall och det var nog ingen som klagade på att det var för lite lera. Klubbens starttider var

Rune etappvinnare på sträcka 4:a. Prisutdelningen.

Rune som hade ont i sitt knä och inte kunde springa ordentligt blev totalt tvåa, klubbens bästa resultat.

väldigt spridda denna etapp eftersom det var jaktstart. Rune startade först i sin klass men kom in som tvåa.

Etapp 6

Enligt traditionen plockades det fram långbord. Alla fick äta vad de ville. Solan hade fixat så att man fick beställa pizza om man kände för det. Sedan drog dom flesta ungdomarna iväg på disko och alla andra satt

kvar vid långbordet. På vägen hem från diskot efter midnatt sa Anna T lite på skoj "Tänk om de sitter där fortfarande". Vad fick vi se när vi hade kommit fram om inte ett flertal personer som satt kvar! Enligt säkra källor från hygienstationen vann Snättringe denna etapp överlägset.

LÖRDAG dagen efter

Alla packade ihop och gav sig iväg hemåt.

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Ulf Stridh	711 59 93
Ledamot: Tomas Movin	689 88 23
Ledamot: Kristin Morén	449 33 44

Revisorer

Ordinarie: Bengt Bivrin	31 46 07
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Sture Lantz	774 64 67

Tävlingskommittén

Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedérus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Per Holgersson	779 81 39
Gösta Guteland	746 76 70

Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Kristin Morén	449 33 44
Anders Møllergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56

Webbgruppen

Webbmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39

Träningskommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	568 706 13
Rune Rådeström	771 75 95
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	612 99 84

Uttagingskommittén

Herrseniorer: Björn Silwén	711 49 70
Tobias Gelius	711 59 49
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Lennart Bjursäter	39 61 36
Damer: Therese Persson	746 69 32
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61
Lars Bjursäter	711 11 40

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Lars Olov Eriksson	711 99 71
Jan Sjöström	530 337 42
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Anders Bergmark	774 47 22
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Ann Märts	774 76 51
Marcel Triplet	641 92 13

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Elin Svensson	711 42 90

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)